Kirpinin Yeni Bisikleti

Çınar BİBER

Kirpinin Yeni Bisikleti

Çınar BİBER

Fısıldayan bir ormanın kıyısındaki güneşli bir çayırda, Harry adında küçük bir kirpi yaşardı. Yumuşak, açık kahverengi bir yüzü, uçları daha açık renkli sıcak kahverengi dikenleri ve merakla parlayan kocaman koyu gözleri vardı. Her sabah parlak kırmızı örgü atkısını boynuna sarar ve keşfe çıkardı. Sıcacık yuvasını severdi ama en çok da macerayı severdi.

Bir sabah, Harry'nin yuvasının önünde parlak yeni bir bisiklet duruyordu. Gümüş bir zili, kırmızı bir selesi ve güneşte parlayan lastikleri vardı. Harry sevinçle nefesini tuttu. 'Benim için bir bisiklet mi?' diye ciyakladı, minik siyah burnu seğirerek. Küçük mavi kaskını taktı ve çene bağcığını sıkıca bağladı. 'Hemen şimdi bineceğim!'

Harry bisiklete tırmandı ve gidonu sıkıca kavradı. Kısa bacakları pedallara zar zor yetişiyordu. İtti, sola sallandı, sağa sallandı ve sonra—güm!—yumuşak çimenlere düştü. 'Eyvah,' diye mırıldandı, dirseğini ovuşturarak. 'Göründüğü kadar kolay değilmiş.' Yeniden denedi ama bisiklet bir kez daha devrildi. Harry'nin kulakları düştü.

Tam o sırada, en iyi arkadaşı kaplumbağa yoldan ağır ağır geldi. Soluk sarı bir güneş şapkası ve cepleri tebeşir ile ip dolu yeşil bir önlük giyiyordu. 'Merhaba, Harry!' dedi nazikçe, kehribar rengi gözleri parlayarak. 'Yeni bir bisikletin olduğunu görüyorum. Yardım ister misin?' Harry başını salladı, biraz tedirgindi. 'Sürekli düşüyorum,' diye itiraf etti.

'Sakin bir alıştırma parkuru yapalım,' dedi kaplumbağa. 'Sallanmak için güvenli bir yer.' Önlüğünden tebeşir çıkardı ve yuvanın arkasındaki düz çimenlere yavaş, kıvrımlı çizgiler çizdi. Yuvarlanmış çoraplardan yapılmış yumuşak koniler yerleştirdi ve çubukların arasına ip bağlayarak kıvrımlı bir yol işaretledi. 'İşte,' dedi. 'Bu sadece senin için.' Harry parkura baktı ve gülümsedi.

İlk gün, Harry tebeşir çizgilerini izlemeye çalıştı. Ön tekerleği sallandı ve ilk koniden önce yana devrildi. 'Eyvah!' diye bağırdı. Kaplumbağa ellerini çırptı. 'Tam üç saniye boyunca üstünde kaldın! Bu harika!' Harry gözlerini kırpıştırdı. Üç saniye harika gibi gelmiyordu ama arkadaşının sıcak gülümsemesi onu yeniden denemek istemesine neden oldu. Tekrar bisiklete tırmandı.

Her gün Harry sakin parkurda alıştırma yaptı. Yumuşak koniler ona çarptığında affediciydi ve yavaş virajlar yön vermeyi öğrenmesine yardımcı oldu. 'Bak, iki koniyi geçtim!' diye bağırdı ikinci gün. Kaplumbağa kenardan tezahürat yaptı. 'Daha da dengeli oluyorsun!' diye seslendi. Harry'nin özgüveni her denemede arttı, sallandığında bile.

Bazı günler daha zordu. Harry düşer ve pes etmek isterdi. 'Belki de bisiklete binmek bana göre değil,' diye iç çekti, kırmızı atkısını silkeleyerek. Kaplumbağa önlüğünün cebinden ona serin bir içecek uzattı. 'Her düşüş sana bir şey öğretir,' dedi nazikçe. 'Dengeyi öğreniyorsun ve bu zaman alır.' Harry derin bir nefes aldı ve tekrar bisiklete tırmandı.

Haftanın sonunda Harry parkurun her yerinde düşmeden bisiklete binebiliyordu. Yavaş virajlar artık doğal geliyordu ve gidonu yönetirken zilini bile çalabiliyordu. 'Başardım!' diye sevindi, mavi kaskı sallanarak. Kaplumbağa güneş şapkasını havada salladı. 'Kesinlikle başardın!' diye güldü. Harry'nin içi hafif ve mutluydu.

Harry yeni becerisini herkese göstermek istedi. Arkadaşlarını—bir tavşan, bir sincap ve bir köstebek—izlemeye davet etti. Harry yavaş, düzgün daireler çizerken sakin parkurun etrafında toplandılar. 'Vay canına!' dedi tavşan. 'Doğuştan yeteneklisin!' Harry ışıldadı. Gururla zilini çaldı. Kaplumbağa yakınlarda durdu, nazik, kırışık gülümsemesiyle.

Ama sonra Harry daha hızlı bir viraj denedi ve tekerleği bir tümseğe takıldı. Çılgınca sallandı ve neredeyse düştü. Arkadaşları nefesini tuttu. Harry'nin yanakları utançla yandı. 'Sorun değil!' diye seslendi kaplumbağa. 'Yavaş virajları hatırla.' Harry bir nefes aldı, gidonunu dengeledi ve virajı düzgünce tamamladı. 'Başardım!' diye fısıldadı, şaşırarak.

O günden sonra Harry her sabah biraz alıştırma yaptı. Virajlarda yatmayı ve yavaşça fren yapmayı öğrendi. Kaplumbağa yeni zorluklar ekledi: bir sekiz çizme, bir slalom ve düz bir tahtadan yapılmış küçük bir rampa. Harry her yeni şeyi denediğinde tedirgin oldu ama arkadaşının sözlerini hatırladı: 'Alıştırma yapmak seni cesur kılar.'

Güneşli bir öğleden sonra Harry parkurun her yerinde tek bir sallanma olmadan bisiklete bindi. Arkadaşları el çırptı ve tezahürat yaptı. 'Başardın!' diye bağırdı sincap. Harry'nin gözleri parladı. Bütün o küçük denemelerin büyük bir şeye dönüştüğünü fark etti. Sadece bisiklete binmiyordu—özgüvenle biniyordu. Ve bu harika hissettiriyordu.

Harry bisikletini park etti ve kaplumbağaya koştu. 'Parkuru yaptığın için teşekkür ederim,' dedi ona sarılarak. 'Senin sayende başardım.' Kaplumbağa gülümsedi. 'Zor kısmı sen yaptın,' dedi. 'Denemeye devam ettin.' Sıcak güneşin altında birlikte oturdular, bulutların süzülüşünü izlediler. Harry kendini gururlu ve mutlu hissetti.

O akşam Harry kırmızı atkısını sıkıca sardı ve parlak bisikletine baktı. Düştüğü bütün anları ve yeniden ayağa kalktığı bütün anları düşündü. 'Alıştırma gerçekten insanı cesur kılıyor,' dedi kendi kendine. Yarın yeniden bisiklete binmek için sabırsızlanıyordu. Ve arkadaşının onu desteklemek için orada olacağını biliyordu.

Ve böylece, güneşli çayırda, kirpi ile kaplumbağa en iyi arkadaş olarak kaldılar. Harry her gün bisikletine bindi, her sürüşte daha dengeli ve daha özgüvenli oldu. Alıştırmanın özgüven kazandırdığını ve iyi arkadaşların yol boyunca seni desteklediğini öğrendi. Ve ne zaman sallansa, sakin parkuru hatırladı ve gülümsedi.